

# РЕШЕНИЕ

№ 2802

гр. София, 24.04.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,**  
в публично заседание на 29.03.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Анастасия Хитова**

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11700** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226, ал. 1-3, вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 18, ал. 5 от Правилника за приложение на Закона за закрила на детето /ППЗЗДет/.

Образувано е по жалба на К. К. Дали против Задължително предписание /ЗП/ № П/Д-С-СЛ-002/11.01.2022 г., издадено от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - С., С., с което на жалбоподателката, като майка и законна представителка на малолетното дете Е. С., е предписано да спазва влязлото в сила съдебно решение от 20.07.2018 г. по в.гр.д. №14140/2016 г. на СГС, с което е определен режим на виждане и лични отношения на детето с нейния баща Р. Р..

Настоящото производство по оспорване на посочения индивидуален административен акт е ново, след отмяната и връщане на делото със задължителни указания от Върховния административен съд.

Оспорващата К. К. Дали в жалбата си поддържа оплаквания, че обжалваното ЗП е необосновано, незаконосъобразно и издадено в нарушение с целта на закона, основания за оспорване, които съдът квалифицира като такива по чл. 146 т. 3-5 АПК. Счита, че то не е съобразено със състоянието на детето Е. С. и неговите нужди и че не е направена оценка на риска за детето. Твърди, че поведението на административния орган е тенденциозно, несъобразено с висшия интерес на детето и че с него се цели прилагане на репресия спрямо жалбоподателката.

Жалбоподателката поддържа оплакване, че описаната в ЗП фактическа обстановка не отговаря на истината. Посочва, че за периода 2016 г.-2017 г. срещу бащата Р. Р. са

издадени две заповеди по ЗЗДН, които той нарушавал. Поради това два пъти с детето били настанявани в кризисни центрове. Административният орган я обявил за издирване и издал адреса на кризисния център на бащата Р. Р.. Докладите на психолозите, оценките на риска и останалата информация се игнорирали в докладите на отдела, водещ случая.

Жалбоподателката твърди, че производството пред ответника по жалбата е започнало по нейно искане за ползване на социална услуга, при която детето Е. С. да провежда срещите с баща си Р. Р. в „Детски контактен център“. От м.юли 2021 г. детето ползва услуга „Консултации с психолог“ в Сдружение „Център Отворена врата“. Искането е било обусловено от поведението на бащата Р. Р., който системно нарушавал режима на контакти. През м.август 2021 г. отвел детето и в продължение на 40 дни, жалбоподателката не била известена къде се намира и се наложило да я обяви за общодържавно издирване. Бащата Р. Р. извършил поредица от актове на насилие пред детето, два от които приключени с осъждания по ЗЗДН. При последния инцидент, възникнал на 03.09.2021 г., на който детето Е. С. станала свидетел, той нападнал жалбоподателката. Социален работник, провел среща с детето след инцидента констатирал страх от срещи с бащата, което отразил в протокол от 14.09.2021 г. Дадена била Предварителна оценка, че детето има нужда да продължи ползването на социална услуга „Психологическо консултиране и подкрепа“ към Сдружение „Център отворени врати“-С., а така също контактите с бащата да се осъществяват в „Детски контактен център“ за срок от четири месеца. Жалбоподателката подала заявление в „Детски контактен център“ за ползване на услугата, посетила и Сдружение „ИСДП“, към които била пренасочена. Бащата Р. Р. обаче отказал и този доставчик и продължил да ги тормози ежеседмично, вероятно насърчен от бездействието на административния орган, който не издал предписания и той да ползва социална услуга и да се осъществяват контактите с детето в защитена среда. Отново се стигнало до акт на насилие на 07.01.2022 г., когато се закарнал на жалбоподателката с убийство, блъскайки по входната врата в присъствието на детето.

Жалбоподателката отправя искане за отмяна на задължителното предписание, да се върне преписката на административния орган със задължителни указания относно тълкуването на закона, включително чл. 2, ал. 2 ЗННД и Конвенцията за правата на детето, да се направи задълбочен анализ на осъществените факти и обстоятелства и да се приложат превантивни мерки по чл. 59, ал.10 СК.

В осз жалбоподателката лично и чрез пълномощника си адв. В. И. поддържа жалбата. Твърди, че не е уведомена за подадени сигнали от бащата Р. Р. до административния орган от 02.07.2021 г. и 21.10.2021 г. На посочените дати той нарушавал определения режим на контакти и вземал детето без разрешение. За тези негови действия било образувано нак. дело № 11107/2021 г. на СРС.

Административният орган оспорва жалбата. Твърди, че многократно е сезиран със сигнали за неспазване режима на контакти, чиито автори са и двамата родители. Проследява ги от 2017 г. Проведена била мултидисциплинарна среща, с участието на представители на различни институции и бащата Р. Р. на 15.10.2021 г. След обсъждане на ситуацията между двамата родители и отражението ѝ върху детето е взето единодушно решение те да бъдат насочени към ползване на социална услуга при нов независим доставчик. За втори път е отворена работа по случай детето Е. считано от 26.10.2021 г., поради зачестили случаи на неспазване режима на контакти и въвличането на детето в родителски конфликт. След инцидента детето е било

травмирано психически, според твърдяното в сигнал от жалбоподателката вх.№ С./Д-С-СЛ/379/07.09.2021 г. и осъществяването на контактите е станало напълно невъзможно. Задължителното предписание е обусловено от доказаната невъзможност във времето бащата Р. Р. да осъществява режима на контакти и липсата на съдействие и създаване на пречки от страна на жалбоподателката. Оспорва нейното становище за преследване на респресивна цел и неотчитане състоянието на детето и рисковете за него. Намира, че те са взети предвид в изготвената Предварителна оценка на потребностите изх. №ДП/Д-С-СЛ/ 390-001/14.09.2021 г., в която е констатирана нуждата на детето Е. да продължи да ползва социална услуга „Психологическо консултиране и подкрепа“, както и на основание чл. 59, ал. 10 СК срещите с бащата за срок от четири месеца да се провеждат в „Детски контактен център“. По искане на жалбоподателката също така е издадено Направление за ползване на социални услуги № НП/Д-С-СЛ/069/07.12.2021 г. Посочва се, че социалните услуги не освобождават жалбоподателката от задължението да спазва съдебното решение за контакти с бащата. Тя отказва съдействие, тъй като счита, че детето е поставено в риск от бащата. Той от своя страна твърди, че не се е срещал с дъщеря си от м.септември 2021 г. Работата с жалбоподателката продължавала и на 23.12.2021 г. тя се съгласила да се проведе среща на детето Е. с бащата Р. Р. в Детски контактен център, но впоследствие отказала да я доведе на уговорената среща. В заключение прави извод, че са проведени проверки по постъпилите сигнали и жалби в съответствие с чл. 21, ал. 1, т. 3 ЗЗДет и е доказано е наличието на предпоставките визирани в чл. 18, ал. 4 ППЗЗДет.- отказ за сътрудничество от страна на жалбоподателката. Намира, че задължителното предписание е законосъобразно и отправя искане жалбата да бъде оставена без уважение.

В осз административният орган, представляван от старши юрисконсулт М. И., оспорва жалбата. Не оспорва, че между страните се води дело по ЗЗДН. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на жалбоподателката. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не дава заключение на законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд - София град, след като обсъди изложените в жалбата оплаквания, съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, намира за установени следните факти, относно които се съдържат данни в тях, изложени хронологично, а именно:

По жалба на К. К. Дали задължителното предписание е отменено с решение № 2682/20.04.2022 г. по адм.д.№1307/2022 г. на АССГ, второ отделение, 50 състав. По жалба на директора на Дирекция „Социално подпомагане“-С., С. първоинстанционното съдебно решение е отменено с решение №11821/20.12.2022 г. по адм.д.№6319/2022 г. на ВАС, шесто отделение и делото е върнато на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг състав, при спазване на дадени задължителни указания от касационния съд.

Настоящото производство по оспорване на посочения индивидуален административен акт е ново, след отмяната на цитираното решение на първоинстанционния съд като неправилно.

Административен съд - София град, след като обсъди изложените в жалбата оплаквания, съобрази доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, намира за установени следните факти, относно които се съдържат

данни в тях, изложени хронологично, а именно:

1. В събраните в първоинстанционното производство писмени доказателства:

С влязло в сила решение № 4919/20.07.2018 г. по в.гр.д.№1414/2016 г. на СГС /л. 16/ е определен режим на лични отношения между детето Е. С. и бащата Р. Р., относно който страните не спорят.

С обжалваното задължително предписание № П/Д-С-СЛ-002/11.01.2022 г. /л.63/ на основание чл. 21, ал. 1, т. 3 ЗЗДет вр. чл. 18, ал. 4 ППЗЗДет директорът на ДСП- С., С., съобразявайки изнесеното в социален доклад вх.№ СЛ/Д-С-СЛ/641-022/11.01.2022 г. за положението на детето Е., е предписал на жалбоподателката да спазва посоченото съдебно решение в частта за режима на виждане и на лични отношения на детето Е. С. с нейния баща Р. Р.. В мотивите на задължителното предписание /ЗП/ е посочено, че през м.август 2021 г. в ДСП С. е постъпил сигнал от бащата Р. Р. за неспазване на съдебно решение и режим на виждане с детето Е. по време на лятната ваканция. На 15.10.2021 г. се състояла мултидисциплинарна среща, на която се взело единодушно решение да се отвори работа по случая и родителите да бъдат насочени към единна социална услуга за подобряване комуникацията помежду им в ЦОП при ИДСП. На 26.10.2021 г. ОДЗ, ДСП-С. е отворила работа по случай на детето Е. С. след поредица сигнали от бащата Р. Р., в които се съобщава, че майката възпрепятства режима му на лични контакти и че желае тя да бъде консултирана. Посочва се, че той не се е срещал с детето от 03.09.2021 г. С майката са проведени многократни срещи, разговори по телефон и консултиране от социален работник, но тя категорично отказва да спазва съдебното решение, тъй като счита, че детето е поставено в риск от бащата. На 14.09.2021 г. е постъпило заявление вх. №ДДМ/Д-С-СЛ-390/14.09.2021 г. /л.132/ от жалбоподателката за ползване на социална услуга към „Контактен център“ за срок от четири месеца, като срещите между бащата и детето се осъществяват в защитена среда. По повод искането е издадена Предварителна оценка на потребностите изх. №390-001/14.09.2021 г. /л.134/ за срок от четири месеца. Жалбоподателката е консултирана от социален работник, че ползването на социалната услуга не отменя постановения от съда режим на виждане на бащата с детето. Бащата Р. Р. категорично отказал да ползва социална услуга в Детски контактен център „Отворена врата“ и там не са се провели срещи между него и детето. Жалбоподателката отново подала заявление за ползване на социална услуга за подобряване комуникацията между родителите и за осъществяване на срещи между бащата и детето в Контактен център. В съответствие с решението на мултидисциплинарната среща е издадено направление изх. № НП/Д-С-СЛ-069/07.12.2021 г. за ползване на социална услуга „Психологическо консултиране за майката и детето“ към ЦОП при ИДСП /л.138/, срещу което жалбоподателката е възразила. В информационно писмо вх. № СЛ/Д-С-СЛ/641-029/12.01.2022 г./л./66/ е съобщено, че е уговорена среща на бащата и детето на 30.12.2021 г., но по-късно жалбоподателката отново отказала да сътрудничи. Тя е консултирана и информирана за необходимостта режимът да бъде спазван и детето да не бъде въвличано в родителския конфликт. Поради констатиран риск от увреждане на психоемоционалното развитие на детето Е. и за запазване на неговото здраве е издадено обжалваното ЗП. Посочено е, че ще бъде провеждан периодичен контрол от социален работник, като в случай на неизпълнение жалбоподателката подлежи на санкция по чл. 45, ал. 9 ЗЗДет.

Бащата Р. Р. е подал сигнал до ДСП-С. /л.112/ на 02.07.2021 г., че се разбрал с майката да вземе детето Е. през м.август 2021 г. за лятна ваканция, но тя отказвала.

Подад е също така сигнал на 21.10.2021 г. /л.118/, че контактите с детето на 03.09., 17.09., 01.10. и 15.10. 2021 г. са осуетени. С писмо изх.№ СГ/Д-С-СЛ/520-002/28.10.2021 г. от адм. орган до него /л. 119/ е уведомен, че е проведена среща с майката. Тя съобщила, че детето го е страх и не желае да се вижда с баща си след случката на 03.09.2021 г. и е завела дело по ЗЗДН. Уведомен е също така, че поради констатиран риск е отворена работа по случай от 26.10.2021 г.

Жалбоподателката е подала по електронна поща сигнал вх.№ С./Д-С-ПЦ/173/19.07.2021 г. /л.113/, че бащата я уведомил по телефона, че няма да заведе детето на градина, а ще го върне на 23.08.2021 г. и от тогава не може да се свърже с него. Подала молба за съдействие за предаване на дете вх. № С./Д-С-СЛ/319/09.08.2021 г. до ДСП-С. /л.114/. В нея тя посочва, че уведомила бащата, че платеният ѝ годишен отпуск е през м. август по вайбър и с официално писмо с обратна разписка от 11.06.2021 г., което се върнало неприето. След осъществяване на виждане съобразно режима той не завел детето в детската градина на 19.07.2021 г., а се обадил за да я уведоми, че ще върне Е. на 23.08.2021 г. и преустановил комуникацията.

Представено е съдебномедицинско удостоверение № 577/ 09.09.2021 г. от Клиника по съдебна медицина и деонтология при УМБАЛ „Александровска“ ЕАД /л.33/, от което е видно, че на жалбоподателката на 03.09.2021 г. са причинени следните увреждания: травма на сухожилията на ротаторните мускули на мишницата, в резултат на рязко преразтягане на структурите, изграждащи дясната мишнична става. Направено е заключение, че тези увреждания биха могли да бъдат получени по време и начин, описан от увредената, която съобщава, че на пътя пред дома ѝ е била дърпана, удряна, блъскана и бутана от бившия ѝ съпруг.

Жалбоподателката е подала молба за закрила вх.№ С./Д-С-СЛ/379/07.09.2021 г. /л.127/ във връзка със инцидент от 03.09.2021 г. и е поискала да бъде насочена към специализирана програма за жертви на домашно насилие към „Център отворени врати“, психолог и да бъде осигурена мобилна група за контактите на бащата и детето.

Подала е и заявление вх.№ ДДМ/Д-С-СЛ/390/14.09.2021 г. за ползване на социални услуги, финансирани от държавния бюджет /л. 132/, с което е поискала да бъде насочена към „Детски контактен център“ за срок от четири месеца.

От ДСП-С. е издадена Предварителна оценка на потребностите на дете/родител от социални услуги по подаденото заявление изх.№ ДП/Д-С-СЛ/390-001/14.09.2021 г. /л.134/, в която е посочено, че детето Е. има нужда да продължи да ползва социална услуга „Психологическо консултиране и подкрепа“ към Фондация „Център Отворена врата“, както и свижданията с бащата по определения от съда режим да се осъществяват в „Детски контактен център“ за срок от четири месеца. Посочено е, че детето и в момента ползва социална услуга „Психологическо консултиране и подкрепа“. Препоръчва се да се ползват посочените социални услуги, тъй като детето има нужда от това. С писмо изх. № СЛ/Д-С-СЛ/641-006/09.11.2012 г. ДСП-С. е уведомило жалбоподателката, че издадената предварителна оценка не отменя постановеното съдебно решение и че поради констатиран риск за детето по смисъла на § 1, т. 11 б. „в“ ДР ЗЗДет е отворена работа по случай.

На 14.09.2021 г. е съставен е протокол /л.75/ за проведена среща в офиса на ОЗД между социален работник и детето Е., като при проведения разговор детето е споделило, че се страхува от баща си и че иска да се вижда с него в присъствието на

друг човек. Детето е съобщило, че баща ѝ бие доведения ѝ брат и обижда майка ѝ като я нарича глупачка и идиотка. Детето е споделило, че иска да бъде при майка си, а с баща си само да се вижда, без да я взема при него.

Представен е протокол от 15.10.2021 г. /л.70/ за проведена мултидисциплинарна среща за детето Е. с участието на седем представители на различни социални служби и доставчици на социални услуги, на която е присъствал и бащата Р. Р.. На срещата са изнесени данни, че детето е споделило, че не иска да се вижда с бащата, защото се страхува, както и че е присъствало на насилие от негова страна над друго дете в семейството. Съобщено е, че то е стресирано и тревожно. Изразено е становище, че за да се осъществява режима на виждане трябва да се намали тревожността. Отразено е, че дадените препоръки не са приети от бащата, който напуснал срещата и отказал да подпише протокола. Взето е решение да се отвори работа по случай детето Е., да се насочи то и родителите към ИДСП и да се издаде ЗП.

Представен е протокол от 12.11.2021 г. /л.69/ за проведена среща-разговор на социален работник с бащата Р. Р.. Същият е съобщил, че не е виждал детето от 23.08.2021 г. и че в момента няма никаква връзка с него. Информирал е, че ползва социална услуга „Подкрепа за родител“ от септември 2021 г. към ЦОП „Шанс“. Бащата подал заявление, че желае детето Е. да бъде изведена от дома на майката и да бъде настанена при него, както и заявление за съдействие от мобилен екип за осъществяване на режима на виждане.

Фондация „Център отворена врата“ е изготвила доклад-информация изх. №139/22.11.2021 г. /л.47/ относно ползване на психологическо консултиране и подкрепа в „Детски контактен център“ от жалбоподателката и детето Е. С.. В него се съдържат изявления на детето Е., че се страхува от баща си, че е гледало на 03.09.2021 г. как баща му дърпа и блъска майка му и се страхувало какво ще стане. Виждало как баща му бие по-големия му брат и много се страхува. За инцидента на 03.09.2021 г. споделило, че : „исках мама да обещае, че няма да ходя повече при него“. По време на разказа треперело и видимо преживявало случилото се.

Жалбоподателката е подала заявление за ползване на социални услуги, финансирани от държавния бюджет вх.№ СЛ/Д-С-СЛ/641-017/24.11.2021 г./л.136/, с което е заявила, че желае да ползва социалните услуги „Консултиране с цел подобряване комуникацията между родителите“ и „Контакти между детето и бащата в детски контактен център“, както и да ѝ бъдат дадени сведения дали услугата „Детски контактен център“ в момента е действаща и до кога.

ДСП-С. е изготвила план за действие от 25.11.2021 г. /л.61/ с дългосрочна цел подобряване комуникацията между детето и родителите и спазване на определения от съда режим на виждане и краткосрочни цели-задоволяване на базовите потребности на детето и наблюдение и

проследяване на неговото положение. Относно родителите е поставена краткосрочна цел- подкрепа на майката, бащата и детето, изразяваща се в консултиране относно правата за ползване на социални услуги и издаване на направления. Този план не е одобрен от бащата Р. Р..

От социален работник е изготвен социален доклад – предложение за ползване на социална услуга № СЛ/Д-С-СЛ/641-019/07.12.2021 г. /л.55/. В него е отразено, че е проведена среща с жалбоподателката и е констатирана нуждата майката и детето да ползват социална услуга. Направено е предложение на основание чл. 20, ал. 2 ППЗЗДет. да им бъде издадено направление за ползване на социална услуга „Психологическо консултиране“ към Сдружение ИСДП за срок от една година, с цел подобряване комуникацията между родителите и възобновяване на контактите на детето с бащата. Посочено е, че по случая се работи от 26.10.2021 г. след поредица сигнали от Р. Р. за пречатване от майката на режима на виждания с детето Е.. По този повод е проведена среща-разговор с нея, при който тя съобщила, че на 03.09.2021 г. при предаване на детето бащата започнал да крещи и да я обижда. Детето било разстроено и не пожелала да отиде с него, а по случая е заведено дело.

Издадено е направление за ползване на социални услуги № НП/Д-С-СЛ-069/07.12.2021 г. /л.54/, с което жалбоподателката и детето Е. са насочени до Сдружение „ИСДП“ за предоставяне на дългосрочна социална услуга в продължение на 12 месеца до 07.12.2022 г., във връзка с отворената работа по случай за детето Е., поради въвличане в родителски конфликт и ограничаване контактите на детето с бащата. Посочено е, че детето има потребност да посещава социална услуга с цел възобновяване контактите с бащата, предвид случката на 03.09.2021 г., както и че майката има такава потребност с цел подобряване комуникацията между нея и бащата на детето.

С писмо изх.№ ДП/Д-С-№/1096/21.12.2021 г. директорът на ДСП-О. е уведомил директора на ДСП-С., че на 17.12.2021 г. социални работници към отдел „Мобилна работа с деца в риск“ са посетили адреса на майката в[жк]. На срещата е присъствал бащата, който е извикал полицейски патрул. След многократни позвънявания на вратата, никой не е отворил. Майката и детето не са били установени на адреса.

По повод жалба от жалбоподателката вх. №98-00-776-8/07.01.2022 г. с писмо от ДАЗД /л.49/ е възложено на ДСП-С., ДСП -Л. и РДСП-С. град да бъде извършено проучване на изложените в жалбата й обстоятелства и да бъде оценено наличието на нови рискове за детето от насилие, да се предвидят допълнителни дейности и мерки по случая, да се консултират двамата родители за задължението им за изпълнение на предприетата

мярка за закрила и при необходимост да се наложат административни санкции при отказ от сътрудничество. В отговор ДАЗД е уведомена с писмо изх.№СЛ-Д-С-СЛ/626-001/17.01.2022 г. /л.65/ за издаденото ЗП.

С писмо изх.№ ДП/Д-С-ЛЦ/1052-001/10.01.2022 г. директорът на ДСП-Л. /л.66/ е уведомил директора на ДСП-С., че по направление изх. № НП/Д-С-ЛЦ-071/08.10.2021 г. бащата Р. Р. ползва социална услуга „Психологическа подкрепа“ в ЦОП „Шанс“. Посочено е, че е консултиран да посещава социална услуга към „ИДСП“, съгласно взетото решение на мултидисциплинарната среща. Бащата е дал информация, че от четири години посещава социална услуга в ЦОП „Шанс“, където има създадена доверителна връзка и не желае да ползва социална услуга към „ИДСП“. Съобщил е също, че е имало уговорена среща с детето на 30.12.2021 г. в „Контактен център“, но впоследствие същия ден жалбоподателката е отказала да доведе детето. Заявил е, че не желае да се осъществяват срещите с дъщеря му в „Контактен център“, а да се спазва съдебното решение.

Изготвен е социален доклад № СЛ/Д-С-СЛ/641-022/11.01.2022 г. /л.67/ за издаване на предписание. В него се посочва, че работа по случай детето Е. е била отворена след подаден сигнал от бащата Р. Р., с който сигнализира, че майката целенасочено възпрепятства контактите с дъщеря му. Съобщила е, че през 2015 г. бащата е счупил ръката ѝ, а по-късно и носа. Била издадена заповед за защита от домашно насилие, с която бащата е задължен да не я доближава на разстояние по-малко от 200 м. По нейно желание е била настанявана в Кризисни центрове в [населено място] и [населено място], които напускала по собствено желание. След като била уведомена, че бащата се обаждал в КЦ-С., тя заявила, че се отказва от предоставената ѝ социална услуга и напуснала. През м.август 2021 г. постъпил сигнал от бащата Р. Р., че не се спазва режима на виждане през лятната ваканция. Посочва се, че се е състояла мултидисциплинарна среща, на която е взето решение да се отвори работа по случай и родителите да бъдат насочени към единна социална услуга в ЦОП при ИДСП. След поредица сигнали от бащата на 26.10.2021 г. е отворена работа по случай . Проведена е среща по този повод с майката. Тя е съобщила за възникнал инцидент на 03.09.2021 г., при който бащата започнал да крещи и да я обижда пред детето. То било разстроено и отказало да отиде с бащата. По случая било заведено дело по ЗЗДН. Жалбоподателката подала заявление за ползване на социална услуга, по повод на което е издадена Предварителна оценка на потребностите. Бащата категорично отказал да ползва социална услуга в контактен център „Отворена врата“ и срещи с детето не се провели.



Жалбоподателката подала ново заявление за ползване на социална услуга и било издадено направление за ползване на социална услуга „Психологическо консултиране“ за нея и детето към ЦОП при ИДСП, което тя обжалвала. Отказала да предостави възможност за провеждане на среща с детето за изследване на неговите нагласи. Единствено демонстрирала социално желателно поведение. Отказала детето да се срещне с бащата в „Контактен център“ на 30.12.2021 г. В проведен разговор отказала сътрудничество и да изпълни режима на виждане. В заключение е направено предложение за издаване на ЗП.

По делото са представени и други сигнали от Р. Р.- от 06.07.2021 г. /л.102/, с който сигнализира, че не е провел срещи с детето на 03.04, 17 и 18.07.2021 г., както и че майката отказва да му предаде Е. за месец през лятото; от 22.06.2018 г. /л.106/, в който описва затруднени отношения с детето Е.. От останалите доказателства е установено, че виждането с детето на 17 и 18.07. е проведено. Подадени са заявления от 29.10.2021 г. /л.120/ съдържащо искане за осигуряване на мобилна група и от 12.11.2021 г., в което сигнализира, че не е провел виждания с детето от 23.08.2021 г. и че майката е подложила Е. на психически тормоз, като не ѝ позволява да се вижда с него. Подаден е сигнал от 19.11.2021 г. /л.126/, с който съобщава, че детето в момента не е на училище и иска съдействие за осъществяване на контакт на 19.11.2021 г.

По делото са представени Заповед за незабавна защита от 06.02.2015 г. по гр.д. №5532/2015 г. на СРС и Заповед за защита от 19.07.2017 г. по гр.д. №12413/2017 г. на СРС, с които на Р. Р. са налагани забрани да се приближава до жалбоподателката и жилището ѝ на разстояние по-малко от 100 и е задължаван да се въздържа от домашно насилие спрямо нея. Със Заповед за незабавна защита по ЗЗДН от 21.04.2016 г. по гр.д. №20633/2016 г. на СРС Р. Р. е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо малолетното дете Е.. /л.21-25/. Представена е и бележка изх. №09/18.01.2017 г. на Фондация „П.у.л.с“ от която е видно, че жалбоподателката е била настанена в кризисен център за лица пострадали от насилие и риск от трафик от 11.01.2017 г. /л.32/. Представени са на хартиен носител девет електронни писма от жалбоподателката до административния орган, с които тя търси съдействието му за осъществяване режима на виждания в защитена среда в периода 17.09.2021 г.-04.02.2022 г. /л.37-45/.

2. В събраните в касационното производство писмени доказателства:

Изготвен е социален доклад за оценка на постъпил сигнал вх.№ С./Д-С-СЛ/02.07.2021 г., подписан на 12.07.2021 г. от главните социални работници Л. Д. и А. П. от ЗД при ДСП-С. /л.10/. В него е посочено, че

е постъпил сигнал от Р. Р. на същата дата, в който съобщава, че майката възпрепятства режима на лични контакти с дъщеря му Е. и желае тя да бъде консултирана. По повод сигнала е проведена среща с майката, без да се посочва кога. По нейни данни бащата Р. Р. ѝ позвънил на 16.07.2021 г. и ѝ съобщил, че ще върне дъщеря им Е. на 23.08.2021 г. Посочила, че ще е в платен годишен отпуск от 01.08.2021 г. до 28.08.2021 г., за което уведомила бащата. Предала му детето през м. май за 10 дни извън режима. Предложила му през м. юни детето да е при нея, а през м. август при него, което не било прието. Бащата отказвал всякаква комуникация с нея. Съобщила, че детето ползва социална услуга „Консултации с психолог“ при специалист З. М.. Консултирана е по чл. 29, ал. 1 ППЗЗДет и чл. 4, ал. 1, т. 9 ЗЗДет, да спазва режима на виждане и за възможността да ползва социална услуга. Посочено е, че от проведеното социално проучване не се констатира риск за детето по смисъла на § 1, т. 11 ЗЗДет и е предложено прекратяване на работата по сигнала. Този документ буди съмнения относно достоверността му, тъй като в него се описва факт, възникнал след издаването му- позвъняване по телефона от Р. Р..

Представен е доклад за оценка на постъпил сигнал вх. № С./Д-С-СЛ/520/21.10.2021 г. от Р. Р., изготвен на 26.10.2021 г. от ДСП-С. /л.13/. В сигнала се посочва, че на 03.09, 17.09, 01.10. и 15.10.2021 г. не е осъществил контакт с детето Е.. При проведената среща с майката, тя е дала сведения, че режимът не се спазва, тъй като детето го е страх и не желае да се вижда с баща си след случката на 03.09.2021 г. и има заведено дело по ЗЗДН. След среща на родителите в Контактен център при психолога З. М. последната дала становище, че бащата не е заинтересован, не прекарвал времето с внимание към детето, а искал да убеди консултантката, че майката е психично болна. По желание на жалбоподателката била издадена „Предварителна оценка на потребностите“ с насока за осъществяване на контакти в Контактен център. Описани са предходни случаи на насилие спрямо нея, в присъствието на детето Е. и издадени съдебни актове по ЗЗДН. Майката счита, че режимът на контакти на детето с бащата е риск за развитието му, поради което го препятства. Счита, че Р. Р. е заплаха за нея, детето и бабата по майчина линия. Подала е заявление за осъществяване на контакти в контролирана среда в „Контактен център“. Родителите са консултирани многократно по СК, ЗЗДет, спазването на режима и неблагоприятните последици от конфликтите им за психиката на детето. От проведеното проучване е констатиран риск за детето по смисъла на § 1, т. 11 б. “в“ ДР ЗЗДет. Направено е предложение за прекратяване на работата по сигнала и отваряне на случай.

Представен е доклад за оценка на случай и предприемане на мярка за закрила спрямо дете изх. №СЛ/Д-С-СЛ/641-025/23.11.2021 г. на ДСП-С. /л.18/. В доклада е посочено, че за детето Е. значим възрастен е майката и по-силно е изразено отношение на привързаност с нея. Поддържа връзки с разширеното семейство и има добри взаимоотношения със съжителстващите лица. След случката от 03.09.2021 г. майката препятства контактите на детето с бащата и не спазва режима по съдебното решение. Отношенията на детето Е. с бащата са ограничени. Основните родителски задължения са поети от майката. Отражено е, че поради сложните взаимоотношения между родителите и нарушената комуникация между тях, се нуждаят от работа с психолог, за да може детето да изгради отношения на привързаност и създаване на трайни емоционални връзки. Описани са предходни случаи на насилие от страна на Р. Р. и съдебни актове, постановени по ЗЗДН, които той е нарушавал. Жалбоподателката е ползвала услуги за жени, преживели насилие. Тя намира, че режимът на контакти с него е риск за развитието на детето, поради което го препятства. Подала е заявление за осъществяване на контакт между бащата и детето в контролирана среда „Контактен център“. Родителите са консултирани многократно по СК, ЗЗДет, спазване на режима и неблагприятните последици от техните конфликти върху психиката на детето. Основни проблеми са въвличане на детето в родителски конфликт, препятстване на контактите на детето с бащата, нарушена комуникация между родителите. Ресурсите се изразяват в повишаване критичността на родителите. Майката и детето са насочени към ползване на социална услуга с цел подобряване на комуникацията и възобновяване на контактите. Оценката на рисковете предвижда възможност за родителите да осигурят подкрепяща семейна среда, за да може детето да изгради и поддържа отношения на привързаност, които да го подпомогнат в създаване на бъдещи отношения и трайни емоционални връзки. Дадени са препоръки за консултиране и информирание, насочване на детето към подходящи форми за ангажиране на свободното време, осигуряване на психологическа, педагогическа и правна помощ за родителите, повишаване на родителския капацитет, насочване към подходящи социални услуги.

Представен е и Протокол за проведен телефонен разговор с жалбоподателката от 28.03.2022 г. /л.9/, в който е отразено, че е информирана за възможност да се запознае на място с План за действие от 25.11.2021 г., като се яви в ОДЗ.

3. В представеното в настоящото производство писмо изх.№СЛ/Д-С-СЛ/641-085/10.05.2022 г., с което жалбоподателката е

уведомена, че във връзка с подадено от нея заявление вх.№СЛ/Д-С-СЛ/641-070/04.04.2022 г. за извършване на „Оценка на риска от насилие по отношение на детето Е.“ ѝ изпращат Направление изх.№ НП/Д-С-СЛ-006/05.05.2022 г. за ползване на социална услуга „информиране и консултиране“ с цел оценка на риска от насилие към ЦОП при ИСДП.

Между страните не се спори, че между жалбоподателката и Р. Р. се водят производство по ЗЗДН и нак. дело №11107/2021 г. на СРС.

Съдът счита, че следва да кредитира като достоверни всички представени по делото писмени доказателства, с изключение на доклад за оценка на постъпил сигнал вх.№ С./Д-С-СЛ/02.07.2021 г., подписан на 12.07.2021 г. от главните социални работници Л. Д. и А. П. от ЗД при ДСП-С. /л.10/. В доклада се описва факт, възникнал на 16.07.2021 г., т.е. след неговото подписване на предходна дата, което дава основание да се направи извод, че не е достоверен.

С протоколно определение от 29.03.2023 г. постановено в осз, проведено в настоящото производство, съдът е отказал да приеме скрийншотовете, записани във флаш устройство. Съгласно чл. 226, ал. 2 АПК при новото разглеждане на делото се допускат само писмени доказателства, които не са могли да бъдат известни на страните, както и доказателства за новооткрити и новонастъпили обстоятелства след първоначалното разглеждане на делото от първоинстанционния съд, а исканото доказателство не принадлежи към тази категория.

В касационното производство административният орган е представил всички липсващи в административната преписка документи- отразените по-горе социални доклади.

При така установените факти, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на съдебно оспорване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган.

Установената форма за издаване на ЗП е спазена.

При установяване на фактическите основания за издаването му са допуснати нарушения по чл. 146, т. 3 АПК. Те са изследвани едностранчиво и незадълбочено. Изводите на административния орган, съдържащи се в обжалвания административен акт са необосновани. Не са обсъдени всички събрани писмени доказателства. Не е направен пълен и цялостен анализ на осъществените факти и обстоятелства при направените проверки досежно поведението на майката и мотивите за промяната му, а поведението на бащата не е обследвано.

В мотивите на ЗП е посочено, че бащата Р. Р. е отправил сигнал за неспазване режима на контакти с детето през м.август 2021 г. Този извод не е обоснован, доколкото в обхвата на представената от административния орган преписка по делото такъв сигнал не е наличен. Ако в действителност е подаден, то изнесеното в него не отговаря на истината. От доказателствата по делото е установено, че през м.август 2021 г. детето Е. е било при бащата за лятната ваканция и това пребиваване е продължило от 19.07. до 23.08.2021 г. Обективно в този период жалбоподателката не би могла да нарушава режима, доколкото детето е било при бащата през м.август 2021 г.

В този период не бащата Р. Р., а жалбоподателката е подала молба за съдействие за предаване на дете от 09.08.2021 г. /л.114/, с твърдения за задържане на детето от бащата, след провеждане на контакт от 16.07. до 19.07.2021 г. при него, без тя да му го е предала за провеждане на лятната ваканция, това е станало в периода на платената ѝ годишна отпуски, комуникацията ѝ с детето в периода е принудително преустановена и то е върнато при надвишаване на определения по режима срок. Предмет на тези нарушения е воденото от жалбоподателката срещу бащата Р. Р. нчхд. През м.юли 2021 г. сигнали са отправяни и от двамата родители във връзка с възникналите спорове за провеждането на лятната ваканция. Тези факти не са отразени в обжалвания ИАА.

Жалбоподателката два пъти е подавала заявления за ползване на социална услуга, финансирана от държавния бюджет /л.л.132 и 136/ в периода 14.09.-24.11.2021 г.- за осъществяване на режима в „Детски контактен център“ и за консултиране с цел подобряване комуникацията между родителите. Според издадената Предварителна оценка на потребностите на дете/родител от социални услуги от 14.09.2021 г. детето има нужда от исканите социални услуги „Психологическо консултиране и подкрепа към Сдружение „Център Отворена врата“, както и виждания на детето с бащата в Детски контактен център за срок от четири месеца. Издадено е направление от 07.12.2021 г. /л.138/, с което детето е насочено за дългосрочна социална услуга в Сдружение „ИСДП“ с цел възобновяване на контактите с бащата предвид случката на 03.09.2021 г. Търсила е съдействие и от ДАЗД. Неправилно като пример за липса на сътрудничество е посочен отказът на жалбоподателката да съдейства за среща на бащата с детето на 30.12.2021 г., тъй като това е календарен ден четвъртък, който е извън определения режим на свиждания. Изготвените от социалните работници доклади, въз основа на направените оценки в които е издадено обжалваното ЗП са непълни и необосновани, а един-недостовирен. Поведението на жалбоподателката и проявената

активност от нейна страна позволява да бъде направена преценка, че тя желае да спазва законовите си задължения, полага усилия и търси възможности спазването на режима да бъде възстановено и тревожното състояние на детето да бъде редуцирано. Тези нейни действия неправилно са преценени единствено като демонстрация на социално желателно поведение в социалния доклад за издаване на предписание /л.67/ и не са получили адекватна оценка в издадения ИАА.

Не е обсъдено изслушаното становище на специалист на проведената мултидисциплинарна среща, според което за да се осъществи режима на виждане на бащата с детето, трябва да се намали неговата тревожност. Не е обсъдено и обстоятелството, че бащата не приема предложението да се предприемат мерки в тази насока. В мотивите на ЗП единствено е посочено, че Р. Р. категорично отказал да ползва предоставената социална услуга в Детски контактен център „Отворена врата“ и срещи с детето не са се провели. По негово настояване не се предоставя социална услуга от досегашния доставчик и с това се създава допълнително затруднение за постигане на желания резултат. Тези негови прояви, както и цялостното му поведение също не е получило адекватна оценка в мотивите на обжалвания ИАА.

Съдът приема, че на 03.09.2021 г. детето е станало свидетел на акт на домашно насилие осъществен от Р. Р. спрямо жалбоподателката. Този факт се установява от представеното съдебномедицинско удостоверение за причинените ѝ увреждания, а също така и от съдържащите се сведения в Протокол за проведената мултидисциплинарна среща /л.70/, Протокол за среща-разговор на детето със социален работник /л.75/ и в Доклад-информация от Фондация „Център Отворена врата“ /л.47/, в които са възпроизведени преживяванията му по този повод. Инцидентът е цитиран като факт, съобщен от жалбоподателката само в някои доклади, изготвени от социални работници след тази дата, с пояснение, че детето се страхува. В доклада за оценка на случая и предприемане мярка за закрила спрямо дете от 23.11.2021 г. / л.18/, са описани епизоди от предходни прояви на насилие от бащата, но за инцидента от 03.09.2021 г., който е в непосредствена близост с издаването му, не се споменава. В социалния доклад-предложение за ползване на социална услуга от 07.12.2021 г. /л.55/ е посочено, че Р. Р. е започнал да крещи и да обижда жалбоподателката. По същия начин инцидентът е описан и в заключителния социален доклад /л.67/, а са налице данни и за физическо насилие.

Съдът счита, че при проведеното административно производство административният орган е действал в противоречие с изискванията на

чл. 35 АПК, които го задължават да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая и да обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите граждани, в случая на жалбоподателката. Пълното и всестранно обследване на създадените отношения изисква не само да бъде констатиран факта на неосъществяване на виждания на детето с бащата за един продължителен период и необходимостта те да се провеждат, независимо дали се ползват или не социални услуги, за което многократно са консултирани страните. Пълното обследване изисква да бъдат изяснени и причините за преустановяването им и да се извършат необходимите действия те да бъдат отстранени, да бъде посочено какво конкретно е сторено в тази насока и да бъде направен извод защо не е довело до положителен резултат. Административният орган, както беше казано по-горе, не обсъжда поведението на бащата, който не само има право да осъществява контакти с детето, но и задължения по спазването на режима. Не е обсъдено самоволното задържане на Е. за лятната ваканция, преустановяването на комуникацията с майката, инцидента на 03.09.2021 г. и как тези събития се отразяват на психичното състояние на детето. Неправилно е становището на защитата на административния орган, че поведението на бащата било извън предмета на делото. Действително, той не е адресат на настоящия ИАА, но неговото поведение е в пряка корелация с поведението на майката и състоянието на детето и е от значение за установяване на фактическия състав на административното правоотношение между жалбоподателката и административния орган. Неправилно е становището, че тези факти могат да се обсъждат само в специални производства. За нуждите на настоящия спор не е необходимо те да бъдат установени със сила на пресъдено нещо. Ако ги беше обсъдил, административният орган вероятно не би стигнал до извод, че е налице отказ от сътрудничество от страна на жалбоподателката по смисъла на чл. 18, ал. 4 ППЗЗДет.

Необсъждането и несъобразяването на горепосочените факти е довело до постановяване на ИАА, противоречащ на материалноправни разпоредби. Съгласно чл. 2, ал. 2 ЗЗДН, за психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие. Инцидентът възникнал на 03.09.2021 г. следва да се преценява като психическо и емоционално насилие върху Е.. Представена е и заповед за незабавна защита и за предходно извършено от бащата домашно насилие върху нея, което позволява да се направи извод, че не е изолиран случай. В ЗП е посочено, че съществува риск от увреждане на психоемоционалното развитие на детето, което е законово определение на дете в риск по § 1, т. 11, б. „в“ ДР ЗЗДет. Съгласно §1 т.11 б. „б“ дете в

риск е и това, което е жертва на насилие. Ако беше обсъдил всички относими факти по делото, административният орган вероятно би стигнал до извода, че е налице и тази хипотеза относно рисковото положение на детето. Това несъмнено би се отразило и на конкретните предписания, съдържащи се в ЗП.

ЗП е издадено в противоречие с целта, определена в чл. 4, ал. 2 ППЗЗДет. - органите за закрила да осигурят за детето закрила и грижи, каквито са необходими за неговото благосъстояние, като предприемат своевременно всички необходими законодателни и административни мерки. Несъмнено за правилното развитие на детето е необходимо то да общува с двамата родители, което е отчетено в издаденото ЗП. Административният орган обаче не е съобразил необходимостта детето да бъде опазвано от насилие и да предприеме и в тази насока мерки, които са от неговата сфера на действие от вида на визираните в чл. 4, ал. 1 т. 1 и т. 10 и чл. 11, ал. 2 ЗЗДет. В своите действия той трябва да се ръководи от висшия интерес на детето, както го задължава чл. 3 ЗЗДет. и чл. 4, ал. 1 ППЗЗДет., като правилното развитие на детето трябва да бъде осигурено едновременно с опазването му от всякакво насилие, включително от членове на семейството му.

Изложеното налага извода, че обжалваният ИАА следва да бъде отменен и преписката да бъде върната на административния орган. Той следва да направи задълбочена проверка относно поведението на двамата родители и състоянието на детето и прецени необходимостта от издаване на ЗП за майката, а ако счете, че е необходимо - да издаде ИАА при спазване изискванията на закона и висшия интерес на детето. Същото се отнася и за бащата Р. Р., който има не само правото да отправя искания за оказване на съдействие за осъществяване режима на свиждания с детето, но и задължението също да го спазва и да се въздържа от всякакви форми на насилие спрямо него и майката.

С оглед представения от жалбоподателката списък за разноските следва да ѝ бъдат присъдени само 610 лв. разноски. Възражението за прекомерност от процесуалния представител на ответника е неоснователно, тъй като претендираното възнаграждение е под установения минимум на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. На ответника по жалбата не се дължат разноски.

Поради изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 24 състав

**Р Е Ш И:**



